

III

(Előkészítő jogi aktusok)

EURÓPAI KÖZPONTI BANK

AZ EURÓPAI KÖZPONTI BANK VÉLEMÉNYE

(2017. november 8.)

a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó tőkekövetelmények uniós keretének módosításairól

(CON/2017/46)

(2018/C 34/05)

Bevezetés és jogalap

Az Európai Központi Bank (EKB) 2017. február 2-án, illetve 20-án felkérést kapott az Európai Unió Tanácsától, illetve az Európai Parlamenttől arra, hogy alkosson véleményt az 575/2013/EU rendeletnek a tőkeáttételi mutató, a nettó stabil forrásellátottsági ráta, a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó követelmények, a partnerkockázat, a piaci kockázat, a központi szerződő felekkel szembeni kitétségek, a kollektív befektetési formákkal szembeni kitétségek, a nagykockázat-vállalások és az adatszolgáltatási és nyilvánosságra hozatali követelmények tekintetében történő módosításáról, valamint a 648/2012/EU rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet iránti javaslatról ⁽¹⁾ (a továbbiakban: a CRR javasolt módosításai).

Az EKB 2017. február 17-én, illetve 20-án felkérést kapott az Európai Parlamenttől, illetve az Európai Unió Tanácsától arra, hogy alkosson véleményt a 2013/36/EU irányelvnek a mentesített szervezetek, a pénzügyi holding társaságok, a vegyes pénzügyi holding társaságok, a javadalmazás, a felügyeleti intézkedések és hatáskörök, valamint a tőkemegőrzési intézkedések tekintetében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelv iránti javaslatról ⁽²⁾ (a továbbiakban: a CRD javasolt módosításai).

Az EKB véleményalkotásra szolgáló hatásköre az Európai Unió működéséről szóló szerződés 127. cikkének (4) bekezdésén és 282. cikkének (5) bekezdésén alapul, mivel a CRR és a CRD javasolt módosításai olyan rendelkezéseket tartalmaznak, amelyek érintik az EKB-nak a Szerződés 127. cikke (6) bekezdése szerinti, a hitelintézetek prudenciális felügyeletére vonatkozó politikákkal kapcsolatos feladatait, valamint a Központi Bankok Európai Rendszerének a Szerződés 127. cikkének (5) bekezdésében említett azon feladatát, hogy támogassa a hatáskörrel rendelkező hatóságokat a pénzügyi rendszer stabilitására vonatkozó politikáik zavartalan megvalósításában. Az Európai Központi Bank eljárási szabályzatának 17.5. cikke első mondatával összhangban a Kormányzótanács fogadta el ezt a véleményt.

Általános észrevételek

Az EKB támogatja a Bizottság banki reformcsomagját, amely a globális szabályozási reformprogram fontos elemeit fogja végrehajtani az uniós jogban. A Bizottság javaslata várhatóan lényegesen erősíteni fogja a szabályozási struktúrát, és ezáltal hozzájárul a kockázatok csökkentéséhez a bankszektorban. A kockázatok csökkentése terén eltért ezen előrehaladás megnyitja majd az utat a kockázatmegosztás terén elérhető párhuzamos és arányos előrehaladás előtt.

Ez a vélemény az EKB számára különös jelentőséggel bíró kérdésekkel foglalkozik, két részre osztva: (1) a fennálló uniós szabályozási és felügyeleti keret módosításai; és (2) a nemzetközileg elfogadott felügyeleti standardok végrehajtása.

⁽¹⁾ COM(2016) 850 final.

⁽²⁾ COM(2016) 854 final.

1. A fennálló uniós szabályozási és felügyeleti keret módosításai

1.1. A 2. pillér finomításai

- 1.1.1. A Bazel III keretrendszer⁽¹⁾ 2. pillér szerinti követelményeinek a tőkekövetelményekről szóló irányelvben⁽²⁾ (CRD) történő végrehajtását érintő javasolt módosítások célja az Unióban nagyobb felügyeleti konvergencia elérése azáltal, hogy pontosabban meghatározzák a tőkekövetelmények elemeit és bevezetik a kiegészítő szavatolótőkére vonatkozó 2. pillér szerinti iránymutatást, valamint jelentősen szigorítják azokat a feltételeket, amelyek mellett az illetékes hatóságok ebben az összefüggésben felügyeleti hatáskörüket gyakorolhatják.
- 1.1.2. Noha az EKB általában véve támogatja a felügyeleti konvergenciát, a kiegészítő szavatolótőke-követelményekre vonatkozó szabályozástechnikai standardok kidolgozására irányuló javaslat nem a megfelelő eszköz e célkitűzés eléréséhez.

Először is, a 2. pillér szerinti követelmények intézményspecifikusak, ami az illetékes hatóságok részéről felügyeleti mérlegelés alkalmazását teszi szükségessé. Az Európai Bankhatóság (EBH) szabályozástechnikai standardjaira való kizárólagos támaszkodás vagy azoknak a kockázati komponensek egyes részeihez történő használata nem eredményezne az intézmények kockázati profiljainak sokféleségét figyelembe vevő, intézményspecifikus, kockázatalapú megközelítést, és valójában megakadályozná, hogy az illetékes hatóságok lépést tartsanak a kockázatokkal és az ágazati fejleményekkel.

Másodszor, a felügyeleti felülvizsgálati és értékelési eljárásra vonatkozó egységes eljárásokról és módszerekről szóló EBH-iránymutatások⁽³⁾ már biztosítanak közös alapot a felügyeleti felülvizsgálati és értékelési eljárás (SREP) következetes végrehajtásához az Unióban, ami megfelelő mértékű felügyeleti mérlegelést tesz lehetővé, és kiegészíthető lehet az EBH általi partneri felülvizsgálattal. Az elmúlt években ezen iránymutatások végrehajtásával⁽⁴⁾, valamint az EKB SREP-re vonatkozó, az egységes felügyeleti mechanizmus (SSM) keretében következetesen alkalmazott módszertanának végrehajtásával jelentősen javult a konvergencia⁽⁵⁾.

E pozitív fejleményekre tekintettel az EKB azt az álláspontot képviseli, hogy a jelenlegi keret megfelelő, és a fennálló eszközök – adott esetben kiegészítve az EBH általi partneri felülvizsgálat további igénybevételével – továbbra is kedvező hatást fognak gyakorolni az egységes piacra a konvergenciát illetően.

- 1.1.3. Ezenkívül a CRD javasolt módosításai a hitelintézeteket, és nem a felügyeleti hatóságokat jogosítják fel – bizonyos korlátok között – a 2. pillér szerinti követelmények teljesítése érdekében tartott szavatolótőke összetételéről való döntésre, és kizárják a 2. pillér szerinti követelmények oly módon történő meghatározásának lehetőségét, hogy azokat teljes mértékben elsődleges alapvető tőkével kelljen teljesíteni. Az EKB véleménye szerint a felügyeleti hatóságoknak meg kell tartaniuk a kiegészítő szavatolótőke összetételére vonatkozó követelmény meghatározására, valamint az annak előírására vonatkozó hatáskört, hogy a kiegészítő szavatolótőkére vonatkozó követelményeket kizárólag elsődleges alapvető tőkével teljesítsék. Prudenciális szempontból a banki válság és az újabb piaci fejlemények rávilágítottak, hogy például a kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumokkal kapcsolatban – amelyek veszteségviselő képessége nem olyan hatékony, mint az elsődleges alapvető tőkéé, és amelyek költségei még inkább veszélyeztetnék a hitelintézetek nyereségességét – jelentős kihívások merülhetnek fel. Ezen túlmenően az EKB gyakorlata – prudenciális felügyeleti feladatai ellátásnak kezdete óta – az volt, hogy a 2. pillér szerinti követelményeket oly módon határozta meg, hogy azokat elsődleges alapvető tőkével kelljen teljesíteni. Azáltal, hogy megköveteli, hogy a puffereket csak elsődleges alapvető tőkével teljesítsék, az uniós jogalkotó szervek rögzítették a legmagasabb minőségű tőke iránti preferenciájukat. A gyakorlatban bekövetkező változás a hitelintézetek számára az előreláthatóság csökkenését és egyenlőtlen versenyfeltételeket eredményezne.

⁽¹⁾ Elérhető a Nemzetközi Fizetések Bankjának (BIS) honlapján: www.bis.org

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2013/36/EU irányelve (2013. június 26.) a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 176., 2013.6.27., 338. o.).

⁽³⁾ Lásd: az Európai Bankhatóság EBA/GL/2014/13 iránymutatásai (2014. december 19.) a felügyeleti felülvizsgálati és értékelési eljárásra vonatkozó egységes eljárásokról és módszerekről.

⁽⁴⁾ Lásd: EBA Report on the convergence of supervisory practices (Az EBH jelentése a felügyeleti gyakorlatok konvergenciájáról) (EBA-Op-2016-11), 2016. július 14., elérhető az EBH honlapján: www.eba.europa.eu

⁽⁵⁾ Az Európai Központi Banknak a hitelintézetek prudenciális felügyeletére vonatkozó politikákkal kapcsolatos külön feladatokkal történő megbízásáról szóló, 2013. október 15-i 1024/2013/EU tanácsi rendelet (HL L 287., 2013.10.29., 63. o.) (SSMR) 4. cikke (1) bekezdésének f) pontja alapján az EKB felügyeleti felülvizsgálatokat végez, és ezek céljára közös SREP módszertant határozott meg, lásd különösen az EKB „Guide to Banking Supervision” (Útmutató a bankfelügyelethez) című 2014. novemberi dokumentumát, elérhető az EKB honlapján: www.ecb.europa.eu Ennek eredményeként jelentősen javult a konvergencia a jelentős hitelintézetek számára előírt további követelmények területén. Az SSM-en belüli jelentős hitelintézetek tekintetében az átfogó SREP eredmények és a tőkekövetelmények közötti korreláció a 2014 előtti 26 %-ról 2016-ra 76 %-ra emelkedett (lásd a 2016. évi „SSM SREP methodology booklet” (SSM SREP módszertani füzet) című kiadvány 44. oldalát, elérhető az EKB bankfelügyeleti honlapján: www.bankingsupervision.europa.eu).

- 1.1.4. Míg a tőkére vonatkozó iránymutatás előírására vonatkozó közös alap bevezetése elő fogja segíteni ezen iránymutatás következetes végrehajtását az Unióban, az EKB véleménye szerint a CRD javasolt módosításainak egyértelműbben tükrözniük kellene a rugalmasság szükségességét a 2. pillér szerinti iránymutatás meghatározásában. Figyelembe kell venni különösen a stressztesztek küszöbértéke és a 2. pillér szerinti iránymutatás meghatározása közötti viszonyt. Mivel a felügyeleti stressztesztek a 2. pillér szerinti iránymutatás meghatározásának kiindulópontjául szolgálnak, a CRD javasolt módosításainak a jelenlegi nemzetközi legjobb gyakorlatnak megfelelően lehetővé kell tenniük az illetékes hatóságok számára azt is, hogy a stressztesztekben valamennyi hitelintézet tekintetében rögzített küszöbértéket alkalmazzanak, amely alacsonyabb lehet, mint a teljes SREP-tőkekövetelmények (TSCR). A rögzített küszöbérték használata jelentette rugalmasságnak állandó jelleggel rendelkezésre kell állnia. A teljes SREP-tőkekövetelmény használatának továbbá a stresszteszt során alkalmazott módszertanhoz kell igazodnia. Például a teljes SREP-tőkekövetelményre vonatkozó küszöbérték használata a kedvezőtlen forgatókönyv keretében a mérleggel kapcsolatos dinamikus megközelítés alkalmazását teszi szükségessé. Ezenkívül a CRD javasolt módosításai közé három éves felülvizsgálatra vonatkozó rendelkezést kell felvenni.
- 1.1.5. Pontosítani kell továbbá, hogy a 2. pillér szerinti iránymutatás és a kombinált pufferkövetelmények hogyan hatnak egymásra. Különösen el kell kerülni az anticiklikus tőkepuffer által követett szakpolitikai célkitűzéssel való lehetséges összeütközéseket. Ez magában foglalja a 2. pillér szerinti iránymutatás szakpolitikai célkitűzései közül a „ciklikus gazdasági ingadozások” kezelésére való hivatkozás eltávolítását. Ezenkívül, noha el kell kerülni a 2. pillér szerinti iránymutatás és a 2. pillér szerinti követelmények közötti átfedést, a CRD javasolt módosításainak pontosítaniuk kell, hogy amennyiben a stresszteszt egy feltételezett helyzetben a hitelkockázat további típusait azonosítja, és azok a 2. pillér szerinti követelmények részei, az illetékes hatóságoknak továbbra is lehetőségük van arra, hogy a 2. pillér szerinti iránymutatás keretében az ilyen kockázatok kezelésére szolgáló intézkedéseket alkalmazzanak.
- 1.1.6. A CRD javasolt módosításai korlátozzák az illetékes hatóságok arra vonatkozó hatáskörét, hogy a hitelintézetek számára kiegészítő vagy gyakoribb információk szolgáltatását írják elő. Noha az EKB teljes mértékben támogatja a kettős adatszolgáltatás elkerülésére és az adatszolgáltatási költségek csökkentésére irányuló mögöttes célkitűzést, a részletes adatok szolgáltatásának eseti jelleggel történő előírása alapvető jelentőségű a hitelintézetek kockázati profiljának – többek között a SREP céljára történő – megfelelő értékeléséhez. E kockázatokat nehéz előzetesen, harmonizált adatszolgáltatás révén teljes mértékben megragadni, különösen a hitelintézetek tevékenységei és kockázatai alakulásának módja következtében. Az illetékes hatóságoknak továbbá mindig szükségük lesz arra, hogy további részletes adatokat gyűjtsenek annak érdekében, hogy az egyes kockázatok vagy eszközkategóriák – például a nemteljesítő hitelek – tekintetében megfelelően értékelni tudják a hitelintézetek erősségeit és gyengéit. Ezért az EKB azt az álláspontot képviseli, hogy e korlátozásokat törölni kell a CRD javasolt módosításai közül.
- 1.1.7. Az illetékes hatóságoknak lehetőségük kell legyen arra, hogy szavatolótőke-követelményeket írjanak elő, amennyiben a kamatláb-kockázat jelentős aggodalomra ad okot, és nem csak akkor, ha a kockázatok meghaladnak egy bizonyos előre meghatározott küszöbértéket. Ezenkívül az EBH számára javasolt felhatalmazás, hogy határozzon meg bizonyos fogalmakat a hitelintézeteknek a nem kereskedési könyvi tevékenységekből származó kamatláb-kockázatnak való kitétségének felülvizsgálata céljára, azon körülmények kimerítő felsorolására enged következtetni, amelyek fennállása esetén a kamatlábak lehetséges változásai eredményeképpen felügyeleti intézkedéseket kell előírni⁽¹⁾. Az EKB véleménye szerint az illetékes hatóságoknak nagyobb mozgásteret kell biztosítani a felügyeleti intézkedések előírása terén.
- 1.1.8. A CRD javasolt módosításai előírják az illetékes hatóságok számára, hogy a kiegészítő szavatolótőke-követelmény elfogadása előtt konzultáljanak a szanalási hatóságokkal⁽²⁾. Noha az EKB támogatja a szanalási hatóságokkal való eredményes együttműködés elérésének célkitűzését, az arra vonatkozó javaslat, hogy a kiegészítő szavatolótőke-követelmény meghatározása vagy a CRD-ben foglaltak szerinti iránymutatás nyújtása előtt a szanalási hatóságokkal való formális konzultációra kerüljön sor, a gyakorlatban szükségtelenül terhesnek és túlzottan formalisztikusnak bizonyulna anélkül, hogy érdemben javítaná a jelenlegi rendszert. Ezen túlmenően az EKB és az Egységes Szanalási Testület között fennálló egyetértési megállapodás⁽³⁾, amely először a 2016. évi SREP határozatok kidolgozása keretében került végrehajtásra, már biztosítja a hatékony együttműködést. A tőkére vonatkozó iránymutatás nem kötelező jellegre tekintettel az ilyen iránymutatás előírásáról való döntésnek az együttes határozatok keretén kívül kell maradnia, és arra csak a kollégiumi tagok közötti információcserének kell vonatkoznia.

⁽¹⁾ Lásd a CRD 98. cikkének javasolt új (5a) bekezdését.

⁽²⁾ Lásd a CRD javasolt új 104c. cikkét.

⁽³⁾ Az Egységes Szanalási Testület és az Európai Központi Bank közötti 2015. december 22-i egyetértési megállapodás az együttműködésről és az információcseréről, elérhető az EKB honlapján: www.ecb.europa.eu

1.2. A mikro- és makroprudenciális hatáskörök közötti kölcsönhatás

Az EKB általában véve támogatja a 2. pillér mint eszköz eltávolítását a makroprudenciális eszközkészletből, azonban ismét kifejezésre juttatja azon álláspontját, hogy a 2. pillér szerinti követelmények eltávolítása nem vezethet ahhoz, hogy a hatóságok elégtelen eszközökkel rendelkezzenek a megbízatásuk ellátásához és szakpolitikai célkitűzéseik eléréséhez⁽¹⁾. Ennélfogva annak, hogy az EKB támogassa a 2. pillér szerinti követelmények eltávolítását a makroprudenciális eszközkészletből, az a feltétele, hogy az eszközkészletet kibővítsék és működőképessé tegyék. Egy működőképés és eredményes makroprudenciális keret különösen fontos a monetáris unióban, ahol a makroprudenciális politikákra az ország- vagy ágazatspecifikus egyensúlyhiányok kezelése érdekében van szükség, így kulcsfontosságú kiegészítő szerepet játszanak a tagállamok pénzügyi és üzleti ciklusai heterogenitásának kezelésében, és ezáltal az egységes piac egységessége megőrzéséhez és a pénzügyi stabilitás biztosításához való hozzájárulásban. Ugyanakkor a felülvizsgált keretnek el kell kerülnie az elkülönítési döntések megkönnyítését, amelyek fokozhatják a piaci fragmentációt és akadályokat állíthatnak a bankrendszer konszolidációja útjába.

Általánosabban véve az EKB ismét hangsúlyozza egy alapos makroprudenciális felülvizsgálat fontosságát, amint azt az EKB az Európai Bizottság uniós makroprudenciális politikai keret felülvizsgálata tárgyában meghirdetett konzultációhoz való hozzájárulásában is kiemelte. Addig is, ami a makroprudenciális keret működési hatékonyságának javítását illeti, prioritásként legalább a jelenlegi keret alábbi kiigazításaira van szükség. Először is, vissza kell vonni az aktiválási mechanizmus sorrendjét illetően előírt jelenlegi hierarchiát. A jelenlegi sorrend az eszközök kiválasztásával kapcsolatosan nem megfelelő irányba ható ösztönzést nyújt és az intézkedés mellőzésére irányuló tendenciához vezet. Másodsor, áramvonalasítani, egyszerűsíteni és harmonizálni kell a makroprudenciális intézkedésekre vonatkozó számos különböző értesítési és aktiválási eljárást. Ez többek között azzal járna, hogy a tőkekövetelményekről szóló rendelet⁽²⁾ (CRR) 458. cikkében rögzített makroprudenciális eszközök alkalmazására vonatkozóan egységesített és egyszerűsített aktiválási eljárást kell kialakítani, valamint oly módon kell harmonizálni a különböző tőkepufferek aktiválási eljárásait, ami lehetővé teszi a makroprudenciális hatóságok számára a hatékony, eredményes és megfelelő időben történő eljárást. E tekintetben meg lehetne fontolni az egyéb rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó tőkepufferrel és a rendszerkockázati tőkepufferrel kapcsolatos szabályok módosítását is az e pufferek szakpolitikai céljának egyértelművé tétele érdekében, ezáltal kiküszöbölve az átfedéseket és fokozva a hatóságok általi használatuk hatékonyságát. Harmadszor, a CRD 136. cikkének (3) bekezdésében foglalt eljárást áramvonalasítani kell oly módon, hogy az egyes kijelölt hatóságok negyedévente értékelték a megfelelő anticiklikus tőkepufferrátát, azt azonban csak akkor állapítják meg vagy módosítják, ha a ciklikus rendszerszintű kockázatok intenzitásában változás következik be. Ezzel összefüggésben az anticiklikus pufferrata bejelentésére vonatkozó eljárásokat is módosítani kell oly módon, hogy az SSM-ben részt vevő tagállamok kijelölt hatóságai számára elő kell írni, hogy a CRD 136. cikke (7) bekezdésének a)–g) pontjában megjelölt információkat az EKB-nak is bejelentsék. Végül az EKB véleménye szerint alapvető jelentőséggel bír, hogy a makroprudenciális politikai keret rendszeres időközönként felülvizsgálatra kerüljön, figyelembe véve az elemzési keret terén mutatkozó fejleményeket, valamint a szakpolitika végrehajtásával kapcsolatos gyakorlati tapasztalatokat. E tekintetben be kell iktatni egy rendelkezést a makroprudenciális keret következő három évben történő átfogó felülvizsgálatáról, az eszközkészlet alkalmazási körére és megfelelőségére is kiterjedően.

1.3. A prudenciális követelmények alóli határokon átnyúló mentesítés

1.3.1. Az EKB általában véve támogatja azon lehetőség bevezetését, hogy az illetékes hatóság eltekinthet a prudenciális követelmények leányvállalatra egyedi alapon való alkalmazásától, ha a leányvállalat és az anyavállalat központi irodája eltérő tagállamban található, mivel ez összhangban áll az SSM és a bankunió létrehozásával.

1.3.2. A mentesítési mechanizmus alkalmazásából eredő, a – még a kiteljesedés felé haladó – bankuniót érintő, a pénzügyi stabilitással kapcsolatos esetleges aggályokat orvosolhatnák további prudenciális biztosítékok és technikai módosítások. Így különösen a következő két további, arra vonatkozó feltételt lehetne bevezetni, hogy a leányvállalatok részesülhessenek a mentesítésben: a) a mentesítésre jogosult leányvállalatok önmagukban nem haladhatnak meg egy bizonyos küszöbértéket, például az SSMR-ben a jelentős jellegre vonatkozóan meghatározott küszöböt; és b) a mentesítésre 75 %-os alsó küszöbnek kell vonatkoznia, így például a minimális szavatoló-tőke-követelmény legfeljebb a teljes kockázati kitettséérték 8 %-áról 6 %-ára lenne csökkenthető. E tekintetben a garanciára csak a szavatoló-tőke-követelmények azon összege tekintetében lenne szükség, amelyre vonatkozóan a mentesítést ténylegesen megadták. Az EKB javasolja továbbá, hogy e feltételeket a hatálybalépés után három évvel vizsgálják felül, megvizsgálva különösen, hogy a bankunió alakulására tekintettel tovább kell-e csökkenteni az alsó küszöbértéket.

⁽¹⁾ Lásd: ECB contribution to the European Commission's consultation on the review of the EU macroprudential policy framework (Az EKB hozzájárulása az Európai Bizottság által az uniós makroprudenciális politikai keret felülvizsgálata tárgyában meghirdetett konzultációhoz), 2016. december 12., elérhető az EKB honlapján: www.ecb.europa.eu.

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 575/2013/EU rendelete (2013. június 26.) a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 176., 2013.6.27., 1. o.).

1.3.3. A CRR javasolt módosításainak egyértelművé kell tenniük továbbá, hogy egy anyavállalat által a leányvállalatnak nyújtott garanciát az adott anyavállalatra alkalmazandó, a hitelkockázatra vonatkozó prudenciális követelményeknek megfelelően tükrözniük kell. Így különösen, az anyavállalatnak a leányvállalat szavazati jogai 100 %-ával kell rendelkeznie.

1.3.4. Végül, megfelelő átmeneti szabályokat kell kialakítani a tőkével kapcsolatos határokon átnyúló mentesítések végrehajtására vonatkozóan, figyelembe véve a bankuniót érintő, az Európai Parlamenthez, a Tanácshoz, az Európai Központi Bankhoz, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz és a Régiók Bizottságához intézett, a bankunió kiteljesítéséről szóló bizottsági közleményben ⁽¹⁾ (a továbbiakban: a bankunió kiteljesítéséről szóló közlemény) vázolt tervezett további előrehaladást.

1.4. *Az IFRS 9 nemzetközi pénzügyi beszámolási standard végrehajtása*

A CRR javasolt módosításai fokozatos bevezetési időszakot rögzítenek az IFRS 9 ⁽²⁾ szerinti várható hitelezési veszteségekre képzett céltartalékok tekintetében annak érdekében, hogy mérsékeljék az IFRS 9 által a hitelintézetek szabályozói elsődleges alapvető tőkéjére gyakorolt hatást ⁽³⁾. Az EKB azt ajánlja, hogy az IFRS 9-cel kapcsolatos átmeneti intézkedéseket tartalmazó időszak 2018. január 1-jén kezdődjön, és lineáris bevezetésre kerüljön sor ⁽⁴⁾. Ezzel összefüggésben az EKB ösztönzi a Tanács elnökségét, hogy gyorsítsa fel az IFRS 9-cel kapcsolatos átmeneti szabályozást végrehajtó jogszabályok elfogadását.

Emellett kívánatosabb lenne, ha a fokozatos bevezetés csak az elsődleges alapvető tőke 2018. január 1-jei első csökkentésére vonatkozna (statikus megközelítés), az átmeneti időszakban az adott adatszolgáltatási időpontban IFRS 9 szerint számított várható veszteségértékekre (dinamikus megközelítés) nem, mivel ez utóbbi megközelítés valójában késleltetné az IFRS 9 teljes körű alkalmazását ⁽⁵⁾.

Az elsődleges alapvető tőkéhez újból hozzáadott összegek kettős figyelembevételének elkerülése érdekében az EKB az átmeneti időszakra a CRR összes olyan részét érintő korrekció alkalmazását javasolja, amely az elsődleges alapvető tőke csökkentését feltételezi, vagyis a járulékos tőkéhez történő ismételt hozzáadás, a halasztott adókövetelések le nem vont összegei, valamint a kitétségmentékeknek a hitelkockázat sztenderd módszere, a tőke-átvételi mutató és a nagykockázat-vállalási keret tekintetében történő csökkentései esetében.

Az átmeneti intézkedéseknek valamennyi intézmény számára kötelezőeknek kell lenniük, ellenkező esetben az alkalmazásuktól eltekintő intézmények a határidő előtti megfelelésre kényszeríthetnénk a többi intézményt is, ami ellentétes lenne annak céljával, hogy az IFRS 9-re való átállás során az elsődleges alapvető tőke első csökkentéséhez való alkalmazkodásra több idő kerül biztosításra.

1.5. *Az elsődleges alapvető tőkét érintő további levonások és kiigazítások*

Az EKB üdvözli, hogy a Bizottság az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett, az 1024/2013/EU rendelet szerint létrehozott egységes felügyeleti mechanizmusról szóló jelentésben (a továbbiakban: az SSM-ről szóló jelentés) ⁽⁶⁾ tisztázta a CRD 104. cikke (1) bekezdése d) pontjának és az SSMR 16. cikke (2) bekezdése d) pontjának alkalmazási körét és különösen, hogy megerősítette, hogy az illetékes hatóságoknak lehetőségük van arra, hogy a hitelintézetektől konkrét kiigazításokat (levonást, szűrőt vagy hasonló intézkedést) várjanak el a szavatolótőke-számításban akkor, ha a hitelintézetnél alkalmazott számviteli elszámolás felügyeleti szempontból nem tekinthető prudensnek. Az EKB véleménye szerint e pontosítást a jogbiztonság biztosítása érdekében közvetlenül a CRD szövegében kellene rögzíteni.

1.6. *Közbenső EU-szintű anyavállalat*

Az EKB üdvözli azon követelményt, amely szerint bizonyos feltételek teljesülése vagy küszöbértékek meghaladása esetén a két vagy több, az EU-ban létrehozott intézménnyel rendelkező harmadik országbeli bankcsoportoknak közbenső EU-szintű anyavállalatot kell létrehozniuk ⁽⁶⁾, mivel ez lehetővé fogja tenni az összevont felügyeletet ellátó hatóság számára a teljes uniós bankcsoport kockázatainak és pénzügyi stabilitásának értékelését és a prudenciális követelmények összevont alapon történő alkalmazását.

⁽¹⁾ COM(2017) 592 final.

⁽²⁾ Lásd: Nemzetközi Számviteli Standardok Testülete, IFRS 9 Pénzügyi eszközök (2014), elérhető: www.ifrs.org

⁽³⁾ Lásd a CRR javasolt új 473a. cikkét.

⁽⁴⁾ A Bazel III dokumentum javasolt új 96A. bekezdésével összhangban, lásd a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság következő standardjait: Regulatory treatment of accounting provisions – interim approach and transitional arrangements (A számviteli tartalékok szabályozási kezelésére vonatkozó standardok – átmeneti megközelítés és átmeneti szabályozás), 2017. március, elérhető a BIS honlapján: www.bis.org E bekezdés alapján az egyes évekre vonatkozó százalékokat lineáris alapon kell meghatározni.

⁽⁵⁾ COM(2017) 591 final.

⁽⁶⁾ Lásd a CRD javasolt új 21b. cikkét.

A CRD javasolt módosításainak bizonyos vonatkozásai azonban a szabályozási arbitrázs elkerülése érdekében további pontosítást igényelnek. Először is, a követelménynek a harmadik országbeli hitelintézetekre és fióktelepekre egyaránt alkalmazandónak kell lennie (vagyis azokban az esetekben is, amikor a harmadik országbeli csoport uniós tevékenységét részben vagy kizárólag fióktelepek útján folytatja). Másodszor, a közbenső EU-szintű anyavállalat létrehozását követően követelményként elő kell írni, hogy az ugyanazon harmadik országbeli bankcsoport bizonyos mérethatárt meghaladó fennálló fióktelepeit újból hozzák létre az Unióban engedélyezett hitelintézet fióktelepeiként, a szabályozási arbitrázs lehetőségeinek kiküszöbölése érdekében, mivel a harmadik országbeli fióktelepek felügyelete nincs harmonizálva. Hosszabb távon fontos továbbá a harmadik országbeli fióktelepekre vonatkozó szabályozási és felügyeleti keret uniós harmonizálása. Harmadszor, akár pénzügyi holdingtársaságként, vegyes pénzügyi holdingtársaságként vagy hitelintézetként kerül létrehozásra a közbenső EU-szintű anyavállalat, biztosítani kell, hogy az összevont alapú felügyelet meghatározására vonatkozó keret ne vezessen olyan eredményhez, amely nem megfelelő és veszélyeztetheti a harmadik országbeli csoporthoz tartozó szervezeteket felügyelő illetékes hatóságok általi hatékony és eredményes egyedi alapú felügyeletet. Következésképpen, amennyiben a közbenső EU-szintű anyavállalat hitelintézetként kerül létrehozásra és az egyenlő versenyfeltételek biztosítása érdekében meg kell fontolni egy a CRD 111. cikkének (5) bekezdésében rögzített és jelenleg a pénzügyi holdingtársaságokra és vegyes pénzügyi holdingtársaságokra alkalmazandó kritériumhoz hasonló kritérium bevezetését. Pontosítani kell továbbá a CRD 111. cikke (5) bekezdésének alkalmazási körét és az annak végrehajtásához kapcsolódó eljárást. Negyedszer, a harmadik országok jogszabályai és az egyazon közbenső EU-szintű anyavállalatra vonatkozó követelmény közötti ellentét esetére, amely megakadályozhatja vagy túlzottan bonyolulttá teheti a közbenső EU-szintű anyavállalatra vonatkozó követelmény teljesítését, meg kell vizsgálni az eltérés lehetőségét, ami kivételes körülmények fennállása esetén mérlegelési jogkört biztosítana az illetékes hatóságoknak a tekintetben, hogy két különálló közbenső EU-szintű anyavállalat létrehozását engedélyezzék (vagy engedélyezzék bizonyos szervezetek kihagyását az egyazon közbenső EU-szintű anyavállalat tekintetében). Ebben az esetben a közbenső EU-szintű anyavállalat követelményére vonatkozó küszöböt a harmadik országbeli csoport egésze szintjén kell alkalmazni, a mérlegelési jogkör gyakorlása előtt, hogy a mérlegelési jogkör gyakorlása ne vezessen a CRD javasolt módosításaiban szereplő, a közbenső EU-szintű anyavállalat létrehozására vonatkozó küszöbök megkerüléséhez.

1.7. Arányosság az adatszolgáltatás terén

A kisebb intézmények adatszolgáltatási kötelezettségeit illetően az EKB általában támogatja az arányos megközelítést. A kisebb intézményekre bizonyos esetekben a méretükkel, összetettségükkel és kockázatosságukkal összhangban egyszerűsített adatszolgáltatási követelményeknek kell vonatkozniuk.

A kis hitelintézetek általi szabályozói adatszolgáltatás gyakoriságának javasolt csökkentése ⁽¹⁾ akadályozza az illetékes hatóságokat abban, hogy e hitelintézeteket megfelelően felügyeljék ⁽²⁾. A szabályozói jelentések nagymértékben relevánsak, mivel ezek jelentik az egyik legfontosabb információforrást a kisebb intézmények folyamatos felügyeletéhez. A megfelelő információk rendelkezésre állása lehetővé teszi az illetékes hatóságok számára, hogy ezen intézmények tekintetében kiigazítsák felügyeleti intézkedéseik intenzitását. Ezenkívül, noha az adatszolgáltatás gyakoriságának csökkentése az emberi erőforrások szempontjából csökkentené a kisebb hitelintézetek megfelelési költségeit, valószínűtlen, hogy informatikai szempontból kevésbé lenne terhes, mivel a kisebb intézményeknek továbbra is ki kellene alakítaniuk a megfelelő informatikai rendszereket, és e költségek többsége már felmerült.

A szabályozói adatszolgáltatás gyakoriságának csökkentése helyett az EKB a kisebb intézmények tekintetében az adatszolgáltatás körének módosítását javasolja, azt követően, hogy az EBH értékelte a 680/2014/EU bizottsági végrehajtási rendelet ⁽³⁾ hitelintézetekre gyakorolt pénzügyi hatását a megfelelési költségek és a felügyeleti előnyök vonatkozásában ⁽⁴⁾.

Az arányosság elvének következetes alkalmazását a CRR egészében szisztematikusan el kellene ismerni. Azonosítani kell azokat a konkrét eseteket, ahol az arányosabb kezelés csökkenthetné a megfelelési költségeket anélkül, hogy sértene a prudenciális felügyeleti rendszert. Arányosabb megközelítést lehetne előírni például a vállalatirányítás és a szakmai alkalmasságra és üzleti megbízhatóságra vonatkozó rendszer, a javadalmazás és a nyilvánosságra hozatal területén.

⁽¹⁾ Lásd a CRR javasolt új 99. cikke (4) bekezdését, 101. cikke (5) bekezdését, 394. cikke (3) bekezdését és 430. cikke (1) bekezdését.

⁽²⁾ A javaslat az összes kevésbé jelentős hitelintézet körülbelül 80 %-át érintené.

⁽³⁾ A Bizottság 680/2014/EU végrehajtási rendelete (2014. április 16.) az intézmények 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet szerinti felügyeleti adatszolgáltatása tekintetében végrehajtás-technikai standardok megállapításáról (HL L 191., 2014.6.28., 1. o.).

⁽⁴⁾ Lásd a CRR javasolt új 99. cikkének (7) bekezdését.

1.8. A kifizetésekre vonatkozó automatikus korlátozások

Ami a CRD-nek a maximálisan felosztható összegre (MDA) vonatkozó javasolt módosításait illeti, az EKB üdvözlö a tőkekövetelményekkel kapcsolatos pontosítást. Az EKB ezenkívül azt javasolja, hogy az elsődleges alapvető tőkében még nem szereplő minden évközi/év végi nyereség (a már teljesített kifizetések levonásával) számíton bele a maximálisan felosztható összegbe, nem csak a legutóbbi kifizetés óta keletkezett nyereség. A legutóbbi kifizetésre való összpontosítás korlátozza a maximálisan felosztható összeg kiszámításához felhasználható nyereség körét. A hitelintézeteknél a kamatszélvény, az osztalék és a jutalmak kifizetésével kapcsolatban gyakran több határozati időpontról van szó. Minél gyakrabban hoz egy hitelintézet határozatot a kifizetésről vagy teljesít kifizetést, annál rövidebb a nyereség keletkezésének időszaka és így annál kisebb a maximálisan felosztható összeg kiszámításához figyelembe vehető nyereségek összege. Ez a korlátozás nem indokolt, ha a keletkezett, de az elsődleges alapvető tőkében még nem szereplő évközi/év végi nyereség magasabb, mint a teljesített kifizetések.

1.9. Hitelkockázat és partnerkockázat

1.9.1. Míg a második szintű jogszabályok átfogó jelleggel pontosították a modellezést a hitel-, a piaci és a működési kockázat tekintetében, az ilyen részletek még mindig hiányoznak a partnerkockázatot illetően. Az EKB azt javasolja, hogy a CRR kerüljön módosításra oly módon, hogy az EBH kerüljön felkérésre a belső modell módszeréhez (IMM) és a fejlett hitelértékelési korrekció (A-CVA) módszeréhez kapcsolódó konkrét értékelési kritériumokat tartalmazó szabályozástechnikai standardok kidolgozására. E szabályozástechnikai standardoknak részletesebben meg kell határozniuk a modellmódosítások és -bővítések tekintetében a lényegesség értékelését mind az IMM, mind az A-CVA esetében. Végül olyan rendelkezést kell beiktatni, amely előírja a hitelintézetek számára az illetékes hatóságok jóváhagyásának beszerzését az A-CVA megközelítés alkalmazásához.

1.9.2. Az IMM-et már alkalmazó hitelintézetek azt nem kizárólagosan használják, és bizonyos kitételeik kiszámításához egyéb (nem belső) módszereket vesznek igénybe. Ez azzal kapcsolatos aggályokat vet fel, hogy esetlegesen nagy számú hitelintézet nem lesz képes eleget tenni azon követelménynek, amely szerint az IMM nem alkalmazható más módszerekkel együtt. Ezért a CRR-t módosítani kell oly módon, hogy a hitelintézetek számára lehetővé kell tenni, hogy engedélyt kapjanak arra, hogy az IMM-et a partnerkockázat céljára állandó jelleggel részlegesen alkalmazzák, amint ez más kockázattípusok esetében lehetséges.

1.9.3. A CRR-nek a futamidő paraméter meghatározására vonatkozó jelenlegi szabályait továbbá ki kell terjeszteni a származtatott ügyletekhez és az értékpapír-finanszírozási ügyletekhez kapcsolódó kitételekre és a nyílt végű ügyletekre.

1.9.4. A felügyeleti delta meghatározását, amelyet a Bizottság a partnerkockázati kitétség mérésére szolgáló új sztenderd módszerhez javasol, összhangba kell hozni a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság matematikailag helyes standardjaival.

1.10. A pénzügyi holding társaságok és vegyes pénzügyi holding társaságok kezelése

1.10.1. Az EKB támogatja a pénzügyi holdingtársaságok és vegyes pénzügyi holdingtársaságok felügyeletének harmonizálását és javítását. Fontos, hogy az összevont alapú felügyeletre vonatkozó intézkedések közvetlenül a bankcsoportok anyavállalatára irányulhassanak, függetlenül attól, hogy az intézmény vagy holdingtársaság. E tekintetben az alapvető felügyeleti célkitűzés annak biztosítása, hogy az anyavállalat a leányvállalatai irányítását és koordinálását az összevont alapú felügyeletet hatékonyan előmozdító módon lássa el. Az új rendszernek általában véve lehetővé kell tennie a pénzügyi holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság különleges jellemzőinek, valamint a csoporton belüli szerepének megfelelő mértékű figyelembevételét a csoport működése túlzott akadályozásának elkerülése érdekében.

1.10.2. A CRD és a CRR javasolt módosításainak bizonyos aspektusainak előnyére válna a javítás vagy pontosítás. Pontosításra van szükség például a tekintetben, hogy a pénzügyi holdingtársaságok és vegyes pénzügyi holdingtársaságok engedélyezését érintő módosítások hogyan viszonyulnak a befolyásoló részesedések felügyeletére vonatkozó fennálló szabályokhoz. Emellett a CRD és a CRR javasolt módosításai nem jelzik kellő pontossággal, hogy a „hitelintézetre” hivatkozó jelenlegi rendelkezések közül melyeket kell úgy értelmezni, hogy azok az összevont alapú felügyelet céljára a pénzügyi holdingtársaságokat és vegyes pénzügyi holdingtársaságokat is magukban foglalják. További pontosításra van szükség továbbá azon folyamatban levő felügyeleti intézkedéseket illetően is, amelyeket az összevont felügyeletet ellátó hatóság a pénzügyi holdingtársaságokra és vegyes pénzügyi holdingtársaságokra alkalmazhat.

1.10.3. Ezenkívül meg kell vizsgálni a javasolt módosításoknak a CRD 111. cikkére gyakorolt hatását. Aggályos különösen, hogy előfordulhat, hogy az összevont felügyeletet ellátó hatóság más országban található, mint a pénzügyi holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság. Az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak ebben az esetben azt kellene biztosítania, hogy egy más tagállamban letelepedett pénzügyi holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság megfeleljen az összevont alapú követelményeknek. A CRD javasolt módosításai között szerepelnie kell olyan rendelkezéseknek, amelyek részletesebben meghatározzák, hogyan kell ilyen esetben hatékony határokon átnyúló együttműködést folytatni.

1.10.4. Végül a CRD javasolt módosításai között szerepelnie kell olyan rendelkezéseknek, amelyek pontosítják az e rendelkezések hatálya alá tartozó fennálló pénzügyi holdingtársaságok és vegyes pénzügyi holdingtársaságok kezelését.

1.11. *A nagy határokon átnyúló befektetési vállalkozások felügyelete*

A nagy és összetett, bankhoz hasonló befektetési vállalkozások, amelyek a mérlegükre hatást gyakoroló befektetési szolgáltatásokat nyújtanak és különösen azok, amelyek határokon átnyúló tevékenységet végeznek, a pénzügyi stabilitást érintő fokozott kockázatot jelenthetnek, valamint a más bankokra átviruló hatások fokozott kockázattal járhatnak. Az EKB véleménye szerint érdemes tovább foglalkozni az unióbeli nagy, határokon átnyúló, bankhoz hasonló befektetési vállalkozások összevont és egyedi alapú felügyeletének kérdésével a prudens és következetes, az e vállalkozások jelentette potenciális kockázatokkal arányos felügyeleti standardok biztosítása érdekében. Az egyik lehetőség a CRD/CRR módosítása lenne annak biztosítása érdekében, hogy a nagy, határokon átnyúló befektetési vállalkozások hitelintézetnek minősüljenek⁽¹⁾. Ez azon befektetési vállalkozások tekintetében lenne releváns, amelyek gyakran végeznek a bankok által is folytatott típusokba tartozó, bankihoz hasonló tevékenységeket. Az e kategóriába nem tartozó befektetési vállalkozások esetében fenn kell tartani a jelenlegi eltérő kezelést, amelyet a nemzeti szabályozások is tükröznek.

1.12. *Nemzeti hatáskörök*

1.12.1. Az SSMR a hitelintézetek biztonságához és hatékony és eredményes működéséhez, valamint a pénzügyi rendszer stabilitásához való hozzájárulás céljából a hitelintézetek prudenciális felügyeletére vonatkozó szakpolitikákkal kapcsolatos külön feladatokkal bízta meg az EKB-t. E feladatokat az EKB a szabályozási arbitrázs megakadályozása céljából, a belső piaci egység és integritás, valamint a hitelintézetekkel szemben egyenlő bánásmód maradéktalan tiszteletben tartása mellett látja el⁽²⁾. E célból az EKB-nak alkalmaznia kell a teljes vonatkozó uniós joganyagot, és amennyiben a vonatkozó uniós joganyag irányelvekből áll, az ezeket az irányelveket – így különösen a CRD-t és a bankok helyreállításáról és szanálásáról szóló irányelvet⁽³⁾ (BRRD) – átültető nemzeti jogszabályokat⁽⁴⁾. Az uniós jog ugyanakkor bizonyos felügyeleti hatásköröket nem említ kifejezetten, és a nemzeti jogszabályok közötti különbségek az EKB mechanizmusban részt vevő tagállamokban fennálló felügyeleti hatáskörei közötti aszimmetriához vezetnek.

1.12.2. E tekintetben az EKB már megvizsgálta a fennálló felügyeleti hatáskörök hatályát és terjedelmét, és az EKB hatáskörei következetes értelmezésének biztosítását szolgáló megközelítést alakított ki. Az EKB hatásköreinek e pontosítása ellenére e fennálló felügyeleti hatáskörök számára az uniós jogban biztosított közös jogalap azok átültetését tenne szükségessé, és elősegítené az arra vonatkozó értelmezés egyértelművé tételét, hogy a nemzeti jogban biztosított valamely hatáskör az EKB-ra ruházott adott feladat körébe tartozik-e. Az illetékes hatóságok felügyeleti hatásköreinek harmonizálása révén előmozdítaná továbbá az egyenlő versenyfeltételeket az uniós bankfelügyelet terén. Ennek eléréséhez az uniós jognak több területen további felügyeleti hatáskörökre való egyértelmű hivatkozást kellene tartalmaznia annak érdekében, hogy elkerülhető legyen az EKB közvetlen felügyeleti hatásköreit érintő jogbizonytalanság és a bankunióban a felügyeleti hatáskörök tekintetében biztosíthatóak legyenek az egyenlő versenyfeltételek. E területek főként a harmadik országbeli befolyásszerzésre, egyesülésre, eszközátruházásra és egyéb stratégiai döntésekre, a hitelintézetek alapító okiratának módosítására és részvényeseik között a szavazati jogok gyakorlásáról létrejött megállapodásokra, a kapcsolt feleknek történő hitelnyújtásra, a tevékenységek hitelintézetek általi kiszervezésére, a külső könyvvizsgálókat érintő felügyeleti hatáskörökre, valamint a hitelintézetek engedélyezéséhez kapcsolódó további hatáskörökre vonatkoznak.

1.13. *A szakmai alkalmasság és az üzleti megbízhatóság értékelése és a kulcsfontosságú feladatot ellátó személyek*

1.13.1. A CRD jelenleg nem határoz meg azon eljárásra vonatkozó követelményeket, amelyet az illetékes hatóságoknak a vezető testületek tagjaira vonatkozó értékelés lefolytatása során követniük kell. Ennek következtében a nemzeti gyakorlatok között jelentős eltérések mutatkoznak az értékelés időzítését és a határidőket illetően, valamint a tekintetben, hogy az értékelésre a kinevezés előtt vagy közvetlenül azt követően kerül-e sor. Az EKB javasolja az uniós jog módosítását a szakmai alkalmassági és üzleti megbízhatósági értékelésre vonatkozó eljárások további harmonizálása érdekében.

⁽¹⁾ Lásd a bankunió kiterjesztéséről szóló közlemény 19. oldalát és az SSM-ről szóló jelentés 8. oldalát.

⁽²⁾ Lásd az SSMR 1. cikkének első bekezdését.

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/59/EU irányelve (2014. május 15.) a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 190. o.).

⁽⁴⁾ Lásd az SSMR 4. cikkének (3) bekezdését.

1.13.2. A kulcsfontosságú feladatot ellátó személyek fontos hatást gyakorolnak a hitelintézetek napi irányítására és általános irányítási rendszerére. Az EKB azt javasolja az uniós jog módosítását a kulcsfontosságú feladatot ellátó személyek meghatározásának beiktatása és a felső vezetés fogalmának pontosítása érdekében. Ezenkívül a nemzeti megközelítések harmonizálása érdekében be kell iktatni egy rendelkezést az illetékes hatóságoknak a jelentős intézményekben kulcsfontosságú feladatot ellátó személyek értékelése során fennálló hatáskörére vonatkozóan.

1.14. *Információcsere*

A jelenlegi uniós keret kevés konkrét hivatkozást tartalmaz a prudenciális felügyeletért felelős illetékes hatóságok és a pénzmosás elleni küzdelemért felelős hatóságok közötti együttműködés szükségességére vonatkozóan⁽¹⁾. Nincsenek továbbá a prudenciális felügyeletért felelős illetékes hatóságok és a strukturális elkülönítési szabályok alkalmazásáért felelős hatóságok közötti együttműködést szabályozó kifejezett rendelkezések. Az EKB javasolja a CRD bizalmas információk cseréjére vonatkozó rendelkezéseinek módosítását annak érdekében, hogy azok kifejezetten rendelkezzenek az ezen egyéb hatóságokkal való együttműködésről.

1.15. *Végrehajtási és szankciórendszer*

A CRD alapján szankcionálható jogsértések felsorolása számos fontos követelmény – például az 1. pillér szerinti tőkekövetelmények, az illetékes hatóság által elfogadott felügyeleti szabályozások és határozatok, az előzetes engedélyezési követelmény és az illetékes hatóság értesítésére vonatkozó kötelezettségek – megsértését nem tartalmazza. A tagállamok ezért mérlegelési mozgástérrel rendelkeznek a tekintetben, hogy az illetékes hatóságok számára biztosítják-e ilyen esetekben a közigazgatási szankciók kirovására vonatkozó hatáskört. Ez a megközelítés a tagállamok közötti eltérésekhez vezethet és alááshatja a prudenciális követelmények hatékony érvényesítését. Ennek kiküszöbölése érdekében az EKB javasolja a szankcionálható jogsértések felsorolásának bővítését.

1.16. *Választási lehetőségek és mérlegelési jogkörök*

1.16.1. A prudenciális szabályozásban a nemzeti választási lehetőségek és mérlegelési jogkörök fennállása akadályozza egy egységes szabálykönyv uniós szintű megvalósítását, valamint fokozza az összetettséget és növeli a költségeket, egyúttal lehetőséget teremtve a szabályozási arbitrázsra. Így különösen a tagállamokat megillető választási lehetőségek akadályozzák az SSM hatékony működését, mivel annak figyelembe kell vennie a mechanizmusban részt vevő tagállamok eltérő szabályozásait és gyakorlatait. Az ilyen választási lehetőségek párhuzamos eltérő módon történő gyakorlása sokféle szabályozáshoz vezet, ami akadályozhatja az EKB általi felügyelet zavartalan működését a mechanizmusban részt vevő tagállamokon belül, valamint a harmadik országokhoz kapcsolódó kitettségek tekintetében.

1.16.2. Egyes esetekben ezek az eltérések a felügyeleti hatásköröket is érintik. Ezért ezeket az indokolatlan – prudenciális szempontból nem igazolt – választási lehetőségeket és mérlegelési jogköröket közvetlenül első szintű jogszabályokban kell harmonizálni. Hasonlóképpen, az új választási lehetőségek és mérlegelési jogkörök bevezetése – például a CRR-nek az alapokban való részesedésszerzésre vonatkozó javasolt módosításaiban – nem támogatandó.

1.17. *A központi szerződő felekkel (CCP-k) szembeni kitettségekhez kapcsolódó szavatolótoke-követelmények*

Az EKB támogatja a CCP-ekkel szembeni kitettségek szavatolótoke-követelményei tekintetében egy előre meghatározott mentességi időszak beiktatását a CRR javasolt módosításaiba. Ez az előre meghatározott mentességi időszak lehetővé tenné az intézmények számára, hogy egy harmadik országbeli CCP-t, amely a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽²⁾ 25. cikkének megfelelően kérelmet nyújtott be, elfogadott CCP-nek tekintsen. E mentességi időszak fontos, mivel jogbiztonságot nyújt az intézmények számára a kitettségeik egy releváns időtartam alatti kezelését illetően. Ugyanakkor az EKB véleménye szerint az elismerés iránti kérelem benyújtásától számított öt éves maximális mentességi időszak előírása (amennyiben a Bizottság még nem fogadott el végrehajtási aktust) túlzottan tekinthető az el nem ismert harmadik országbeli CCP-vel szembeni kitettségekből eredő, a pénzügyi stabilitást érintő lehetséges következményekre figyelemmel. Az EKB ezért a 648/2012/EU rendelet 25. cikke alapján még el nem ismert harmadik országbeli CCP-ekkel szembeni kitettségekre vonatkozóan rövidebb maximális mentességi időszak megállapítását javasolja.

⁽¹⁾ Sem a CRD, sem a pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről, a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2006/70/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2015. május 20-i (EU) 2015/849 európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 141., 2015.6.5., 73. o.) nem rendelkezik kifejezetten az ilyen jellegű együttműködésről.

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 648/2012/EU rendelete (2012. július 4.) a tőzsdén kívüli származtatott ügyletekről, a központi szerződő felekről és a kereskedési adattárakról (HL L 201., 2012.7.27., 1. o.).

2. A nemzetközileg elfogadott felügyeleti standardok végrehajtása

Az EKB üdvözli a nemzetközileg elfogadott felügyeleti standardok uniós jogban történő végrehajtását. A globális pénzügyi rendszer összekapcsoltságára tekintettel globális standardokra van szükség az összehasonlíthatóság és az egyenlő versenyfeltételek biztosítása érdekében.

2.1. Tőkeáttételi mutató

2.1.1. Az EKB támogatja a tőkeáttételi mutatóra vonatkozó követelmény uniós jogban történő bevezetését és annak 3 %-ra történő kalibrálását, mivel ez összhangban áll a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság standardjaival és az EBH ajánlásaival⁽¹⁾. Az EKB azt javasolja, hogy a tőkeáttételre vonatkozó szabványok Unióban történő részletes végrehajtása megfelelően vegye figyelembe a – különösen a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság keretében – folyamatban levő nemzetközi egyeztetések eredményét, valamint a nemzetközi szinten mutatkozó esetleges egyéb fejleményeket.

2.1.2. A CRR javasolt módosítása megszünteti az illetékes hatóságok arra vonatkozó jelenlegi mérlegelési lehetőségét, hogy a tőkeáttételi mutató kitétségmértéke alól mentesítsék a kockázati súlyok alól már mentesülő csoporton belüli kitétségeket és a szabályozott megtakarítások átadásából eredő kitétségeket⁽²⁾, és ehelyett e kitétségek automatikus mentesülését vezeti be⁽³⁾. Az EKB véleménye szerint a hitelintézeteknek csak akkor kell megengedni, hogy e kitétségeket kizárják a tőkeáttételi mutatóból, ha ehhez az illetékes hatóság a tőkeáttételhez kapcsolódó mögöttes kockázatok értékelését követően előzetesen hozzájárult, amint ezt a jelenleg alkalmazandó uniós jog is előírja. Az SSM-en belül a jelentős intézmények esetében az értékelés az EKB-nak az uniós jogszabályokban biztosított választási lehetőségekről és mérlegelési jogköréről szóló útmutatóján⁽⁴⁾ alapul.

2.1.3. Amennyiben a hivatalosan támogatott exporthitelekből eredő kitétségek mentesítését⁽⁵⁾ fenntartják, azt a szükséges mértékre kell korlátozni, amennyiben ez az Unió egészét tekintve, nem pedig nemzeti preferenciák szerint, szükséges, mivel az a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság standardjaitól való eltérést jelent. A kedvezményes kölcsönökből eredő kitétségeknek a kitétségmérték alóli automatikus mentesítése⁽⁶⁾ szintén eltér a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság standardjaitól, és ellentétes a tőkeáttételi mutató mint nem kockázatalapú intézkedés indokával. Ez az automatikus mentesülés továbbá nem áll összhangban az EBH ajánlásaival, és akadályozza a tőkeáttételi mutatók hatékony összehasonlítását a piacon. Végül, több mentesítés megfogalmazása – mivel ezek gyakran nem egyértelműek a teljesítendő feltételeket illetően – lehetővé teheti az intézmények számára, hogy e mentesítéseket különbözőképpen értelmezzék, ami ahhoz vezethet, hogy a mentesítések tágabb alkalmazási körrel rendelkeznek majd, és nem pontosan meghatározott esetekre irányulnak.

2.1.4. Az EKB támogatja a kifejezetten a globálisan rendszerszinten jelentős intézményekre (G-SII-k) vonatkozó többlet tőkeáttételi mutató bevezetését, amelynek az ilyen követelmények kialakítására és kalibrálására vonatkozó nemzetközi standardokon kell alapulnia, amint azokat véglegesítették. A globálisan rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó további követelményeknek tükrözniük kell ezen intézmények rendszerszintű jelentőségét és biztosítaniuk kell az esetleges csődjük elleni kiegészítő védelem biztosításához szükséges további veszteségviselő képességet.

2.1.5. A CRR javasolt módosításai az alapletét beszámításáról is rendelkeznek az ügyfélklíringhez kapcsolódó származtatott kitétségek esetén, ami szintén a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság standardjaitól eltérő elemet jelent. E tranzakciók alapletéjének kezelése kényes kérdés, amelynek felülvizsgálata nemzetközi szinten jelenleg folyamatban van. Az uniós végrehajtásnak e felülvizsgálat következtetéseit kell tükröznie, amint az befejeződik⁽⁷⁾.

2.1.6. A CRR javasolt módosításai megtartják a jelenlegi megközelítést, amely szerint a tőkeáttételi mutatót a negyedév végi mérleg alapján kell kiszámítani⁽⁸⁾. Az EKB javasolja e rendelkezés felülvizsgálatát, figyelembe véve a tőkeáttételi mutató kiszámításához használt referencia-időszakra vonatkozóan folyamatban levő nemzetközi egyeztetéseket.

2.1.7. Az a kérdés, hogy a tőkeáttételi mutató kitétségmértéke kiszámítása szempontjából hogyan kezelendő a központi banki tartalékok, szintén kényes kérdés, amelynek felülvizsgálata nemzetközi szinten folyamatban van. A tőkeáttételi mutató uniós jogban történő végrehajtásának a felülvizsgálat befejeződését követően figyelembe kell vennie e felülvizsgálat következtetéseit.

⁽¹⁾ EBA Report on the leverage ratio requirements under Article 511 of the CRR (Az EBH jelentése a CRR 511. cikke szerinti, a tőkeáttételi mutatóra vonatkozó követelményekről) (EBA-Op-2016-13 sz.), 2016. augusztus 3., elérhető az EBA honlapján: www.eba.europa.eu

⁽²⁾ Lásd a CRR javasolt új 429a. cikke (1) bekezdésének j) pontját.

⁽³⁾ Lásd a CRR javasolt új 429a. cikkét.

⁽⁴⁾ Lásd: ECB Guide on options and discretions available in Union law (EKB útmutató az uniós jogszabályokban biztosított választási lehetőségekről és mérlegelési jogköréről; egységes szerkezetbe foglalt változat), 2016. november, elérhető az EKB bankfelügyeleti honlapján: www.bankingsupervision.europa.eu

⁽⁵⁾ Lásd a CRR javasolt új 429a. cikke (1) bekezdésének f) pontját.

⁽⁶⁾ Lásd a CRR javasolt új 429a. cikke (1) bekezdésének e) pontját.

⁽⁷⁾ Lásd a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság következő konzultációs anyagát: Revisions to the Basel III leverage ratio framework (A Bázeli III tőkeáttételi mutató keretrendszer felülvizsgálata), 2016. április 25., elérhető a BIS honlapján: www.bis.org

⁽⁸⁾ Lásd a CRR javasolt új 429. cikke (2) bekezdését, a 680/2014/EU végrehajtási rendelet 14. cikkének (2) bekezdésével együttesen értelmezve.

- 2.1.8. Az EKB egyetért az EBH azon ajánlásával, hogy a CCP-kre ne vonatkozzon a tőkeáttételi mutatóra vonatkozó követelmény, még akkor sem, ha e joganyagok bizonyos tagállamokban banki engedéllyel rendelkeznek. E CCP-knek a tőkeáttételi mutató alóli mentesítését a CCP-k számára a 648/2012/EU rendelettel előírt különleges biztosítékok igazolják, valamint az a körülmény, hogy a CCP-k kötelezettségeiket, így például a betétek formájában tartott letéteket, főként kockázatkezelési célokból halmozzák fel és nem befektetési tevékenységek finanszírozása céljából.
- 2.2. *Nettó stabil forrásellátottsági ráta (NSFR)*
- 2.2.1. A CRR javasolt módosításai eltérnek a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság standardjaitól az első szintű magas minőségű likvid eszközök kezelése terén, amennyiben azokra 0 %-os előírt stabil forrásellátottsági (RSF) tényezőt alkalmaznak, és nem 5 %-os tényezőt⁽¹⁾. Az EKB javasolja az első szintű magas minőségű likvid eszközökre (a készpénz és a központi banki tartalék kivételével, amelyekre 0 %-os RSF-tényezőt kell alkalmazni) vonatkozó stabil forrásellátottsági követelmény fenntartását, mivel ezekhez az eszközökhöz egy éves időtartam alatt – még stresszforogatókönyv hiánya esetén is – kapcsolódik bizonyos árfolyamkockázat. A két standard eltérő időhorizontjára tekintettel nem megfelelő ugyanazon elbánás bevezetése, mint a likviditásfedezeti ráta esetében.
- 2.2.2. A CRR javasolt módosításai eltérnek továbbá a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság standardjaitól a származtatott ügyletekhez kapcsolódó jövőbeli finanszírozási kockázat kezelését⁽²⁾ illetően is. Az EKB üdvözlözi az EBH-nak adott azon megbízást, hogy jelentést tegyen a Bizottságnak egy kockázatterékenyebb mérőszám bevezetésének lehetőségéről⁽³⁾, mivel a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság standardjai nem eléggé kockázatterékenyek⁽⁴⁾. Ugyanakkor a javasolt átmeneti szabályozás tartalmaz bizonyos fogalmi hiányosságokat, amelyek lehetőséget teremtenek a szabályozási arbitrázsra, továbbá nem került még értékelésre a hitelintézetekre gyakorolt hatásuk. Ezért – megfelelőbb módszertan azonosításáig – az EKB azt javasolja, hogy az átmeneti rendszer kerüljön összehangolásra a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság standardjaival.
- 2.2.3. Ami a fedezett kölcsönügyletek kezelését illeti, a CRR javasolt módosításai alacsonyabb RSF-tényezőt alkalmaznak a pénzügyi ügyletekkel kötött, hat hónapnál rövidebb hátralévő futamidejű fedezett és fedezetlen ügyletekre, mint amit a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság standardjai előírnak⁽⁵⁾. El kell végezni az NSFR körébe bevont valamennyi fedezett ügyletre alkalmazott tényező mélyreható elemzésen alapuló, holisztikus felülvizsgálatát annak megállapítására, hogy az adott fedezetekre és futamidőkre vonatkozó tényezők megfelelően vannak-e kalibrálva. E felülvizsgálat elvégzéséig az EKB a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság standardjaiban előírt RSF-tényezők alkalmazását javasolja.
- 2.2.4. A CRR javasolt módosításai az NSFR követelmény alóli mentességet tartalmaznak a 2009/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek⁽⁶⁾ megfelelő általános fedezett kötvényekhez közvetlenül kapcsolódó eszközök és kötelezettségek számára, valamint a lejárathoz kapcsolódó bizonyos kiváltó tényezőkre vonatkozó feltételeknek megfelelő *soft bullet* és feltételes ún. „átfolyásos” (*pass-through*) kötvények számára⁽⁷⁾. Az EKB támogatja az EBH azon ajánlását, hogy csak a teljes mértékben igazodva finanszírozott „átfolyásos” fedezettkötvény-struktúrák mentesüljenek, mivel ezek nem jelentenek finanszírozási kockázatot a kibocsátó bank számára⁽⁸⁾. Ezzel szemben az EKB azt javasolja, hogy az egyéb fedezett kötvények ne mentesüljenek az NSFR alól, mivel e kötvények az egyéb hosszabb távú kötelezettségekhez hasonlóan jelentős, a strukturális jellemzőik által nem enyhített finanszírozási kockázattal járnak. A fedezett kötvények banki finanszírozásban fennálló jelentőségére figyelemmel a legtöbb fennálló fedezett kötvény *de facto* mentesítése a prudenciális standardok jelentős felhígulását eredményezi.

⁽¹⁾ Lásd a CRR javasolt új 428r. cikke (1) bekezdésének a) pontját és a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság „Basel III: the net stable funding ratio” (Bázel III: a nettó stabil forrásellátottsági ráta) című, 2014. októberi dokumentumának (a továbbiakban: a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság NSFR-kerete) 37. bekezdését, elérhető a BIS honlapján: www.bis.org

⁽²⁾ Lásd a CRR javasolt új 428u. cikke (2) bekezdését, valamint 428x. cikke (2), (3) és (4) bekezdését.

⁽³⁾ Lásd a CRR 510. cikkének javasolt új (4) és (5) bekezdését.

⁽⁴⁾ Lásd: Eurosystem contribution to the European Commission's DG FISMA consultation paper on further considerations for the implementation of the net stable funding ratio in the European Union (Az eurorendszer hozzájárulása az Európai Bizottság Pénzügyi Stabilitás, Pénzügyi Szolgáltatások és Tőkepiaci Unió Főigazgatósága konzultációs anyagához a nettó stabil forrásellátottsági ráta Európai Unióban történő végrehajtásához kapcsolódó további megfontolásokról), 2016. szeptember 14.

⁽⁵⁾ Lásd a CRR javasolt új 428s. cikkének b) pontját, valamint 428u. cikke (1) bekezdésének a) és b) pontját, és a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság NSFR-keretének 38. és 39.b) bekezdését.

⁽⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/65/EK irányelve (2009. július 13.) az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról (HL L 302., 2009.11.17., 32. o.).

⁽⁷⁾ Lásd a CRR javasolt új 428f. cikke (2) bekezdésének c) és d) pontját.

⁽⁸⁾ Lásd: EBA Report on Net Stable Funding Requirements under Article 510 of the CRR (Az EBH jelentése a CRR 510. cikke szerinti nettó stabil finanszírozási követelményekről) (EBA Op/2015/22), 6. ajánlás, 2015. december 15., elérhető az EBH honlapján: www.eba.europa.eu

2.3. A kereskedési könyv átfogó felülvizsgálata

2.3.1. Az EKB üdvözli a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság piaci kockázatra vonatkozó, a kereskedési könyv átfogó felülvizsgálatából (FRTB) eredő új standardjának az uniós jogban történő végrehajtására vonatkozó javaslatot⁽¹⁾. Az EKB azt javasolja, hogy az FRTB standard Unióban történő részletes végrehajtása során, különösen a megfelelő átmeneti rendelkezéseket illetően, megfelelően vegyék figyelembe a – nevezetesen a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság keretében – folyamatban levő nemzetközi egyeztetések eredményét, valamint minden egyéb, nemzetközi szinten mutakozó esetleges fejleményt. Ezenkívül előfordulhat, hogy a jelenleg előírányzott kétéves végrehajtási időszak nem lesz elegendő az intézmények számára a modellre vonatkozó követelményeknek való megfelelés igazolására, illetve a felügyeleti hatóságok számára a piaci kockázati modellek megfelelő értékelésére és jóváhagyására. Ez annak következménye, hogy a belső modell módszer több bizonyos fontos aspektusára vonatkozó technikai előírásokat szabályozástechnikai standardokkal fogják biztosítani, amelyek csak jóval a CRR javasolt módosításainak hatálybalépését követően fognak majd rendelkezésre állni. Ezért tanácsos lenne a végrehajtási időszak meghosszabbítása.

2.3.2. A javasolt átmeneti rendszer, amely hároméves időszak alatt az FRTB szerinti tőkekövetelmények jelentős (35 %-os) lefelé kalibrálását vezeti be, aggodalomra ad okot, mivel egyes intézmények számára a piaci kockázathoz kapcsolódó olyan tőkekövetelményekhez vezethet, amelyek a jelenlegi szintnél lényegesen alacsonyabbak. Noha egy átmeneti időszak elősegítheti a hitelintézetek tőkekövetelményeire gyakorolt hatás enyhítését, az EKB az átmeneti időszak fokozatos, előre meghatározott ütemezés szerinti megszüntetését javasolja, alsó küszöbértékkel összekapcsolva, annak megelőzése érdekében, hogy a piaci kockázathoz kapcsolódó tőkekövetelmények a jelenlegi szintek alá csökkenjenek.

Ami a piaci kockázati keretnek a nagyobb arányosság elérése érdekében történő további módosításait illeti, az EKB véleménye szerint a CRR azon javasolt módosításai, amelyek lehetővé teszik majd a korlátozottabb kereskedési könyvvel rendelkező intézmények számára az egyszerűsített megközelítések alkalmazását, megfelelő kiegészítést jelentenek, amennyiben az alkalmazási küszöbértékek a javaslatban szereplő szinteken maradnak. Ugyanakkor a javasolt egyszerűsített sztenderd módszernek kellően kockázaterzékenynek kell lennie, és – a nagyobb hitelintézetekre alkalmazandó új megközelítésekhez viszonyítva – megfelelő tőkekövetelményekhez kell vezetnie. Ennek érdekében a CRR jövőbeli felülvizsgálatai során figyelembe kell venni a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság szintjén bekövetkező releváns fejleményeket.

2.3.3. A CRR javasolt módosításai nem tartalmazzák a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság standardjainak bizonyos kulcsfontosságú elemeit, például az eredményvizsgálati teszt közvetlenül első szintű jogszabályokban történő meghatározását, hanem azt a jövőbeli felhatalmazáson alapuló jogszabályokra hagyják. Azt EKB javasolja ezeknek az elemeknek közvetlenül a CRR-be történő beiktatását azzal, hogy csak a technikai előírások kerüljenek végrehajtásra technikai standardok útján.

2.3.4. A CRR javasolt módosításai jelentős mértékű modellezési szabadságot biztosítanak a hitelintézeteknek, ami a felügyeleti gyakorlatok és a kockázatok modellezése terén jelentős eltérésekhez vezethet. Ennek ellensúlyozására az EKB azt javasolja, hogy a modellezésre vonatkozó, az FRTB részeként összehasonlító tanulmányok alapján kidolgozott korlátozások kerüljenek beillesztésre az CRR-ba.

2.3.5. A Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság standardjaitól eltérően a CRR javasolt módosításai korlátozások nélkül lehetővé teszik a hitelintézetek számára azon kereskedési részlegek megválasztását, amelyek tekintetében a belső modell jóváhagyását kérik, illetve azokat, amelyek tekintetében fenntartják a sztenderd módszert. A szabályozási arbitrázs megelőzése érdekében az illetékes hatóságoknak lehetőségük kell legyen arra, hogy a hitelintézetek által hasonló kereskedési részlegek tekintetében választott módszer alapján meghatározzák azon kereskedési részlegek bevonását, amelyeknek véleményük szerint a belső modell módszer hatálya alá kellene tartozniuk.

A CRR és a CRD javasolt módosításainak módosítására vonatkozó, az EKB személyzete által megfogalmazott szövegezési javaslatokat és az azokhoz fűzött magyarázatot külön technikai munkadokumentum tartalmazza. A technikai munkadokumentumot a Kormányzótanács nem fogadta el. A technikai munkadokumentum angol nyelven elérhető az EKB honlapján.

Kelt Frankfurt am Mainban, 2017. november 8-án.

az EKB elnöke

Mario DRAGHI

⁽¹⁾ A Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság következő standardjai: Minimum capital requirements for market risk (A piaci kockázathoz kapcsolódó minimális tőkekövetelmények), 2016. január, elérhető a BIS honlapján: www.bis.org